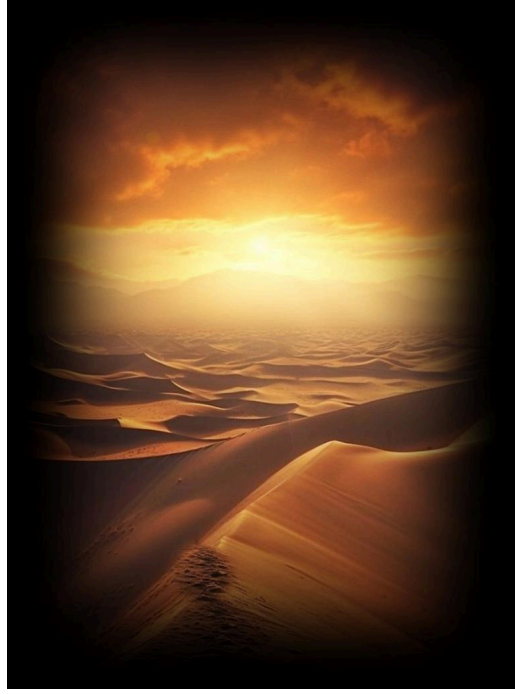

Öyle Sanıyor Herkes

– redfer · 27 Ocak 2025

Peygamberimiz H.Muhammad Mustafa (s.a.v)in hatırasına ithafen
Hayat hikayesinin 86.bölümü

ruhumuzu şer ile şerh ettik
imkanın en dar kapısında oturup
esir kentlerin mahpusları gibi
puslu sokaklara serpildik fırtınalı akşamlarda
göz kapaklarımıza kan damladı
her karanlıkta yağmurlar büyüttü acılarımızı

kabuğu kalınlaşıyor şehrin
içine doğru katlanıyor
efendinin efendiliği katlanarak büyüyor
köleler kölelik zincirine itirazsız bağlanıyor
sağırlaşıyor dışarıdan gelecek seslere
köreliyor taze ışıklara
kendi karanlığına sarılıyor
karayı ak diye görmeye alışıyor

halinden memnun şehir
işler yolunda
sorgulayan yok şehirlileri
olacak olan bu
öyle sanıyor herkes
olacağı kadar her şey
öyle görüyor çoğunluk
böyle gelmiş
böyle gider...

çeperini zorlamadan akıyor uğultular
itirazsızlık hükmediyor her köşeye
gri bir suskunluk bulaşmış duvarlara
kendi içine kıvrılıyor hayat
alışkanlığa dönüşüyor
başka şeylere kapanıyor
haksızlık edenler haksızlığında hak görüyor
ezilenler haklarının ezilmek olduğunu sanıyor

şehrin kalbi susuyor
alışkanlığa teslim oluyor vicdanlar
şehir sustukça
güçlüler haklılıklarına bahane buluyor
etki alanlarını küstahça genişletiyorlar
vicdanları susturmak için
kutsala yaslanıyorlar

iktidarlarının sivrilmesi için
cahilliği çoğaltıyorlar
uyarıları en başından kırıyorlar
her solukta biraz daha savaş
biraz daha şiddet
biraz daha kin
biraz daha vahşet
biraz daha
biraz daha...

biz hayatı yitirdik
leylalar leyli renklere bağlar oldu zülüflerini

hayal içinde öldük
hayali tahallus eden şairler gibi
kirpiklerimizin arasından
eski zaman sevdalarını damıtırken
hayali hayatlar sürüp gittik

silinmiş boş kağıtlara döndü şimdi hayat
lale zarlarımızda ayrıklar bitti
birikimlerimiz ağıt sütunlarında kırıldı
yontulmuş mermerlerimiz damar damar çatladı
zümrüdü ankanın kanatlarından
kavruk baharlara döküldü safirlerimiz

geçmiş zaman olur ki
hayalı cihan değer derlerdi
heyhat... hayal meyal şeylermiş
hayali yükler bükmede şimdi belimizi
heyecanımızı yitirdik
tımarsız, kaşağısız, pusatsız bıraktık küheylanlarımızı
kılıçsız, kargısız, cevşensiz koyduk süvarileri

gizli sevdalara çaldırdık ruhlarımızı
süfli arzuların ateşi sıçradı üzerimize
kevn ü fesadda anılmamacasına
yıktık eski ahitlerimizi
yeni ahitlerimizi
ahdimiz asr üzerineydi hani
kaybettik asırlarımızı

dönüş biletini giderken yırtmıştık hani
kutsal vadilerde nalinlarımızı ayağımızda unutmuştuk
parlayan yıldızlarımızdan
beyhude düşler düştü bahtımıza şimdi
son perdesiyle birlikte
elif ve lam ve kaf da karardı
kelamlarımızda yorulan harfler
la kılığında yağdı dünyamıza

efsunlu sözlerle dolu ruhlarımız

gizi çözen gecelerimiz
geceyi düğümleyen gizlerde gizlendi
gecelemizi yitirdik
münzevi akitlerde eklemledik ahlarımızı birbirine
düşlere karışan hayatımızı zincir yaptık
huzurun ak sayfalarına
deruni sağanaklardan kan revan acılar gönderdik

hep yitik sevdalara döndü mersiyelerimiz
ağladık günler boyu
ağlayacağız aylar ve yıllar yılı
ah vefa ah
o en eski yitiğimizdin sen
senden ötesi hayal
başkısı yok
cefadan öte hayat yok bize

*

hicretin 4. senesi, sefer ayı idi
beni amir kabilesinin reisi
ebu bera amir bin malik
peygamberimiz (s.a.v.)'i ziyaret maksadıyla
medine'ye geldi

ebu ber, samimi biriydi
resul-i ekrem ve müslümanlara dost idi
efendimize hediye etmek üzere
iki at ve iki deve getirmişti

ancak resul-i ekrem
ben, müşriklerin hediyesini kabul edemem
eğer hediye kabul edilmesini istiyorsan
müslüman ol diyerek
onun hediyesini kabul etmedi
kendisini müslüman olmaya davet etti

ebu bera o anda müslüman olmadı
islâmiyete karşı gösterdiği alakadan da vazgeçmedi
efendimize,

ya muhammed
beni davet ettiğin din
pek güzel, pek şerefli dir
kavmim benim sözümü dinler.
eğer sa habilerinden bir kaçını
kur'an ve sünneti öğretmek üzere
gönderecek olursan
ümit ederim ki
davetini kabul ederler.dedi

resul-i kibriya efendimiz
necid halkına pek güvenmiyordu
bir hainlikte bulunabilirler endişesini taşıyordu
göndereceğim kişiler hakkında
necid halkından korkarım.diyerek
bu endişesini izhar etti

ebu bera' teminat verdi
onları ben himayeme aldıktan sonra
necid halkının onlara dokunması
hadlerine mi düşmüş dedi
ebu bera'nın güvenilir
sözüne itimat edilir biri olması
efendimizin endişesini giderdi

kırk kişiden ibaret
irşat heyetini göndermeye karar verdi
altısı muhacir, diğerleri ensardandı
hepsi de suffa ehli idi
başlarına münzir bin amr tayin edildi

peygamber efendimiz necid halkına
beni amir reislerine verilmek üzere
heyetle birlikte bir de mektup gönderdi
irşad ve tebliğ heyeti
bi'r-i mauna denilen mevkie vardı

burası medine'nin doğu tarafına düşen

süleym ile amiroğulları yurtları arasında kalan
beni süleym'e ait bir su kuyusu idi
burada Hz. Resulullahın mektubunu
Amir bin Tufeyl'e götürmek vazifesini
Haram bin Milhan üzerine aldı

bu Sahabi mektubu getirip
ona teslim etti
ne var ki
mektubun muhatabı Amir
Okuma gereği bile duymadan
elçi Sahabi'yi orada şehit etti

aziz şehidin
bu adamın darbeleri altındaki son sözleri
şunlar oldu Allahü Ekber
Kabe'nin Yüce Rabbine yemin olsun ki
kazandım gitti

Amir bin Tufeyl bu ma'sum Sahabi'yi
şehid etmekle de yetinmedi
Amiroğullarını heyetteki diğer Sahabileri de
öldürmek için yardıma çağırırdı.
Ancak, Amiroğulları önceden Ebu Bera,
gelecek irşat heyetine dokunmayacaklarına dair
söz vermiş bulduklarından
bu adamın yardımına yanaşmadılar

beni Amir'den yardım konusunda
ret cevap alan Amir
bu sefer kendisi gibi
gözleri ve gönülleri kan ve kinle dolmuş
Süleymanoğullarından birkaç kabilenin yardımını temin etti

hep birlikte Maana kuyusu mevkiinde
olup bitenlerden habersiz bekleyen
Masum Sahabileri de şehit etmek üzere
harekete geçtiler

mektubu götüren sahabinin
geciktiğini gören irşad heyeti
dinlendikleri maana kuyusu mevkiinden
durumu öğrenmek üzere
necid bölgesine doğru yol almışlardı
tam o sırada,
karşılarında elleri silahlı
kalabalık bir müşrik topluluğu buldular

sahabiler kılıçlarını sıyırarak
kendilerini çepeçevre kuşatanlara
vallahi bizim sizinle hiçbir işimiz yok
biz sadece peygamberimiz (s.a.v.)'in verdiği
bir vazife için
yolumuza gidiyoruz. dediler

fakat, kana susamış müşrikler
bu sözlere aldırış bile etmediler
kararları kesindi
islam ve imanı öğretmek
kudsi vazifesiyle yola çıkan
bu fedakar sahabileri
teker teker şehit edeceklerdi

başlarına gelecekleri fark eden sahabiler,
el açarak Rabb-ı Rahimlerine şöyle yalvardılar
ey Rabbimiz ...
durumumuzu resulüne haber verecek
burada kimsemiz yok
selamımızı ona Sen ulaştır
peygamberin vasıtasıyla kavmimize haber ver ki
biz Rabbimize kavuştuk
Rabbimiz bizden razı oldu
ve bizi de razı etti

aynı anda cebrâil (a.s.)
bu kahraman sahabilerin selamını ve durumlarını
resul-i kibriya efendimize ulaştırdı
selamlarına...aleyhimüselam diyerek karşılık veren

resul-i ekrem,
ashabına dönerek
müşriklerin bu fedakâr kardeşlerini
şehit etmek üzere olduklarını haber verdi
onlar için mağfîret dilemelerini istedi

peygamber efendimiz,
ashabına bu haberi iletirken
irşad heyetinde bulunan sahabilerin bir kaçı
müstesna diğerleri hain düşman mızraklarıyla
delik deşik edilmiş ve şehit olmuşlardı

kurtulan sahabilerden ikisi
deve gütmeye gitmişlerdi
biri ise öldü diye şehitler arasında terk edilmişti
develeri güden iki sahabi,
bir müddet sonra
bi'r-i maana mevkiine dönünce
dehşetli manzarayla ürperdiler

bu ciğer parçalayıcı sahne karşısında
gözyaşı döktüler
kendine hakim olamayan biri
müşriklerin arkasına takıldı
şehit oluncaya kadar kendileriyle çarpıştı
diğeri ise esir alındı
ancak sonradan serbest bırakıldı

şehitler arasında öldü diye terk edilen
ka'b bin zeyd hazretleri
müşrikler ayrıldıktan sonra
çıkıp medine'ye geldi

bu seçkin sahabilerininin haince bir suikaste
kurban gitmelerinden dolayı
resulullah son derece üzüldü
bi'r-i mauna'da şehit edilen ashaba
yanıp üzüldüğü kadar hiçbir kimseye
hiçbir şeye yanıp üzüldüğünü görülmedi

duyduđu derin üzüntü efendimizi
bu canilikte bulunanlara
beddua etmeye kadar götürdü
haber aldığı gecenin sabah namazında
şu bedduada bulundu

Allah'ım
mudar kabilelerini kahreyle
Allah'ım
onların yıllarını
yusuf peygamberin kıtlık yılları gibi çetin yap
başlarına dar getir

Allah'ım
lihyanoğullarını, adal, kare, zi'brı'l zekvan
ve usayya kabilelerini
sana havale ediyorum
zira, onlar Allah'a ve resulüne karşı geldiler

peygamberimiz (s.a.v.), bu bedduasına
bir ay boyunca
vakit namazından sonra devam etti
sahabe-i kiramda amin dediler
fahr-i kainatın bu duası kabul olundu

kısa bir müddet sonra adı geçen bölgede
kıtlık, kuraklık başladı
yağışlar, sular kesildi
her taraf yanıp kavruldu

ard arda meydana gelen
reci' ve bi'r-i maana facialarında
seksen kadar güzide sahabi şehit düşmüştü

redfer